

Таблиця 1
рові, сечі

Таблица 2

Примітка. Кількість досліджень—8 в обох групах; n—достовірність у порівнянні з контролем.

1. Беркин Е. Б., Иванов Ю. И. Методы экспериментального исследования почек и водно-солевого обмена. Барнаул, 1972.
2. Пономарева Е. Д., Циркина А. С., Пырков Л. М., Соколова Т. А., Федорова Н. С. Колориметрические методы определения ионов кальция, магния и хлора.— *Лаб. дело*, 1973, 9, 535—537.
3. Соколова В. И. Влияние гормонов коры надпочечников на некоторые показатели водно-солевого обмена эпинефэктомизированных животных.— Автореф. дис., Киев, 1964.
4. Тодоров И. Клинические лабораторные исследования в педиатрии, София, «Медицина и физкультура», 1960.
5. Хитров Н. К., Демуров Е. А. К методике острых экспериментов на кроликах.— *Пат. физиол. эксперим. терапия*, 1974, 2, 76—78.
6. Siggard-Andersen O., Engel K., Jorgensen B., Astrup P. A micro-method for determination of pH, carbon dioxide tension, base excess and standard bicarbonate in capillary blood. *Scand.— J. Clin. Invest.*, 1960, 12, 172—176.

Надійшла до редакції
31.X 1975 р.

А. Д. Куликова

Використання морської води з лікувальною метою має свою історію [13]. Позитивні результати були при лікуванні плекситів, періартритів тощо після курсу інфекцій морської води. Під час війни морську воду, насичену вуглекислотою, успішно застосовували як кровозамінник [2]. В монографії Шахназарова та ін. [12] викладено методи лікувального застосування морської води.

Систематичні дослідження можливостей застосування морської води як лікувального засобу проводяться в районах Далекого Сходу. Відзначена [1,5–9] цілюща дія морської води при лікуванні хронічних тонзилітів, гастритів, холециститів. Описана також ефективність морської води при лікуванні нирково-кам'яної хвороби [12]. Є вказівки про вплив тривалого надходження води на ліпідний обмін [4], на деякі морфологічні та біохімічні показники крові [10, 11].

Метою нашого дослідження було вивчення впливу морської води на вміст нуклеїнових кислот в органах шкурів.

Методика досліджень

Лабораторним щурам обох статей (245 ± 30 г) 30 діб щоденно через зонд вводили морську воду з питомою вагою 1,006 ($0,6$ мл на 100 г ваги) аналогічно її застосуванню на курортах раліанського Далекого Сходу [1].

Морську воду забирали на відстані 200 м від берега Амурської затоки з глибини 4 – 5 м, фільтрували через ватно-марлевий фільтр і опромінювали ультрафіолетовим промінням лампи ПРК-4 протягом 50 хв на відстані 50 см (товщина шару води 2 – 3 см). Після такої обробки морська вода відповідає гігієнічним нормам, перед введенням розводиться до постійної питомої ваги $1,006$. Контрольним щурам вводили аналогічно оброблену водопровідну воду.

Тварин декапітували за 1 год, 24 год, 15 і 30 діб після закінчення курсу введення морської води. Вміст ДНК і РНК в органах визначали за методом Шмідта — Таннгаузера в модифікації Галкіна та ін. [3] в $m\%$ фосфору. Одержані дані обробляли статистично з використанням критерію Стюдента.

Результати досліджень та їх обговорення

Одержані дані наведені в таблиці, з якої видно, що тривале введення морської води за наведеною схемою не викликало істотних змін вмісту ДНК в жодному з досліджуваних органів шкурів. Отже, в органах здорових щурів надходження морської води не спричинилося до змін стану клітинної популяції. Водночас вміст РНК був більш лабільним, з хвилюподібними коливаннями в кожному з досліджуваних органів, з тенденцією до підвищення під впливом вживання морської води, що можна розглядати як показник деякої стимуляції білкового синтезу.

На фоні патології цей стимулюючий вплив морської води, певно, має виявлятися більш демонстративно. Тому в наших наступних дослідженнях ми вивчатимемо вплив морської води на показники нуклеїнового обміну в органах шкурів з патологією травного апарата.

Вміст ДНК і РНК в органах шкурів при щоденному (30 діб) вживанні морської води

Нуклеїнові кислоти	Строки дослідження після курсу	Селезінка	Печінка	Кишечник	Мозок
ДНК	Норма	$117,6 \pm 5,48$	$29,66 \pm 2,30$	$57,80 \pm 2,70$	$8,42 \pm 0,71$
	1 год	$128,22 \pm 3,77$	$30,11 \pm 1,28$	$55,43 \pm 3,12$	$10,80 \pm 1,62$
	t, p	$1,6 > 0,05$	$0,2 > 0,1$	$0,6 > 0,05$	$1,3 > 0,05$
	24 год	$103,74 \pm 5,65$	$34,13 \pm 1,55$	$53,60 \pm 2,98$	$8,82 \pm 1,29$
	t, p	$1,8 > 0,05$	$1,7 > 0,05$	$1,1 > 0,05$	$0,3 > 0,1$
	15 діб	$75,67 \pm 8,68$	$30,59 \pm 2,49$	$53,11 \pm 2,69$	$6,73 \pm 0,66$
	t, p	$4,0 < 0,05$	$0,3 > 0,1$	$1,24 > 0,05$	$1,6 > 0,05$
	30 діб	$99,88 \pm 7,56$	$31,70 \pm 1,89$	$57,62 \pm 2,64$	$11,95 \pm 1,32$
	t, p	$1,95 > 0,05$	$0,7 > 0,05$	$0,02 > 0,1$	$2,3 < 0,05$
РНК	Норма	$68,75 \pm 2,41$	$82,03 \pm 2,71$	$66,07 \pm 2,15$	$18,69 \pm 0,71$
	1 год	$88,17 \pm 4,69$	$109,85 \pm 4,58$	$85,73 \pm 4,32$	$33,85 \pm 3,03$
	t, p	$3,7 < 0,05$	$5,35 < 0,05$	$4,1 < 0,05$	$5,0 < 0,01$
	24 год	$64,60 \pm 2,68$	$89,47 \pm 5,36$	$58,00 \pm 3,00$	$21,26 \pm 3,37$
	t, p	$1,1 > 0,05$	$1,2 > 0,05$	$2,15 < 0,05$	$0,7 > 0,05$
	15 діб	$105,04 \pm 10,3$	$92,29 \pm 2,52$	$64,89 \pm 5,77$	$21,07 \pm 0,49$
	t, p	$3,2 < 0,05$	$2,7 < 0,05$	$0,2 > 0,1$	$3,0 < 0,05$
	30 діб	$86,32 \pm 6,60$	$91,71 \pm 1,92$	$61,06 \pm 2,88$	$23,59 \pm 0,68$
	t, p	$2,5 < 0,05$	$2,9 < 0,05$	$1,7 > 0,05$	$4,8 < 0,01$

1. Абрамов К. Применение морской воды при лечении хронического тонзилита. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 10–12.
2. Бабский А. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 13–15.
3. Галкин В. Г. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 16–18.
4. Густилин В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 19–21.
5. Княжев В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 22–24.
6. Княжев В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 25–27.
7. Княжев В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 28–30.
8. Кухаренко В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 31–33.
9. Обидин В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 34–36.
10. Подкаменский В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 37–39.
11. Подкаменский В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 40–42.
12. Шахазаров В. В. Лечение хронического тонзилита морской водой. — В сб.: Морская вода в лечении заболеваний. — М.: Медицина, 1974. — С. 43–45.
13. Schneider H. Die Bedeutung der Meereswassertherapie. — В сб.: Die Meereswassertherapie. — Berlin, 1974. — С. 1–10.
14. Vogt H. Die Bedeutung der Meereswassertherapie. — В сб.: Die Meereswassertherapie. — Berlin, 1974. — С. 11–20.

Київський рентгено-онкологічний центр

УДК 612.357.72—06:612

КОНЦЕНТРИРУЮЧА ФУНКЦІЯ

Відомо, що активний перенос рідини [4–7]. За транспортної Na, I же чутливі до зміни всмоктування Na, K-АТФа ізольованими тканинами. Однак відомо, що в нашій зоні «кіннатої» транспортна функція